

[Steen Folke]

dag – det er muligt, de ikke gør det; det kan godt være, det er forældet – men altså: at få oplyst fra den NATO-allierede USA, om sådanne planer faktisk eksisterer eller har eksisteret.

Jeg synes, det er forbløffende, at ministeren kan stå her og lade, som om det er et spørgsmål, vi ikke kan tillade os at stille. Jeg mener, at man fra dansk side har en overordentlig legitim interesse i at få oplyst, om sådanne planer eksisterer eller har eksisteret.

Jeg er forbløffet over, at man, hvis det er tilfældet, overhovedet ikke har haft kendskab til det, men jeg synes i hvert fald, at det mindste, man så kunne gøre, var at rette en forespørgsel angående disse dokumenter, og jeg kan kun forstå udenrigsministerens tilbageholdenhed på den måde, at det kan være lidt kedeligt at få rippet op i dette her, at det er belastende for hele NATO-politikken og sådan noget; det forstår jeg godt ikke er så behageligt. Men jeg synes, der er en oplagt dansk politisk interesse i at få afklaret, om der eksisterer sådanne planer.

Arentoft (FP):

De planer, der er tale om, er jo anonyme, og jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han har haft mistanke om, at det er dokumenter, der er fremstillet på bestilling.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil bare sammenfattende sige, at en regering – og det gælder i hvert fald den danske – ikke skal fare ud med alle mulige spørgsmål. Det er meget vigtigt for en regering, at den har den nødvendige troværdighed i samarbejdet.

Nu kan jeg forstå, at hr. Steen Folke er både forbløffet og overrasket, og jeg ved ikke hvad. Jeg vil bare sige til hr. Steen Folke, at regeringen ikke ønsker at hoppe på den vildmand, som hr. Steen Folke har gjort og gjort med megen ihærdighed.

Det afgørende – og det er også svar til hr. Arentoft – er, at der ikke kan herske tvivl om retningslinjerne for det samarbejde, der foregår inden for den alliance, der hedder NATO; det er det vigtige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 709

2) Til *udenrigsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Vil regeringen fortsat afvise alle planer om udvidelse af NATOs ansvarsområde ud over det i atlantpagttraktaten fastsatte territorium?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med sit møde med præsident Reagan har Storbritanniens premierminister, Margaret Thatcher, fremsat udtalelser, der klart vidner om et ønske om at udvide atlantpagtens ansvarsområde ud over det, som er fastsat i traktaten af 1949.

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten 2. marts 1981 har Margaret Thatcher bl. a. sagt, at »de vestallierede landes interesser standser ikke ved NATO-landenes grænser«, og at »der er et påtrængende behov for en ny forsvarspolitik, som når ud over det nordlige Atlanterhav. Vi må forebygge sovjetisk infiltration i områder, der er af afgørende betydning for NATOs medlemmer og for verdensøkonomien. Det gælder dele af Afrika, og det gælder Den persiske Havbugt«. I samme forbindelse har Margaret Thatcher tilbudt at deltage i oprettelsen af en vestlig udrykningsstyrke, der kan sættes ind i de pågældende områder.

Selv om det endnu ikke er sagt eksplicit, fremgår det dog tydeligt, at skal Margaret Thatchers planer realiseres, forudsætter det en udvidelse af NATOs ansvarsområde og dermed en ændring af atlanttraktatens ordlyd.

Som øverstkommanderende for NATOs europæiske styrker har Alexander Haig fra tid til anden været fremme med lignende synspunkter. De blev dengang afvist af den danske regering.

Jeg går ud fra, at det fortsat er tilfældet.

Gert Petersen (SF):

Den britiske premierminister, Margaret Thatcher, holdt i forbindelse med sit ophold i USA nogle taler, hvor hun gav udtryk for, at de NATO-allieredes ansvarsområde skulle udvides, at de NATO-allierede havde globale interesser i fællesskab. Det kan forstås – det skal erkendes – som nogle af de NATO-allierede, ikke dem alle. Men for det første synes jeg nok, at Margaret Thatcher fik udtalt sig